

fører for Socialdemokratiet har haft særdeles tilstrækkeligt i denne Motivering; men naturligvis, naar man skal sige nogle smaa Uelskværdigheder, lader det sig ogsaa anvende, at der ikke udtrykkelig er gjort opmærksom paa i Motiveringen, at i Linie det og det er der rettet det og det, og i Linie det og det er der rettet det og det. Det er muligt, at hvis det havde været gjort, havde jeg faaet en Bebrejdelse for alt for smaalig Omhyggelighed.

Alle de politiske Betragtninger, som det ærede Medlem anstillede, skal jeg ikke komme dybt ind paa. Vi havde Lejlighed til at drøfte disse Ting Søndag den 11. April under de i øvrigt omfattende Forhandlinger, vi havde ved Valglovens tredie Behandling. Jeg har den Gang udførligt gjort Rede for, at der slet ikke havde vist sig nogen Forhandlingsvillighed overfor det Standpunkt, Venstre havde, fra de Socialdemokrater, om hvilke det blev sagt, at de var villige til at ofre endog noget betydeligt for at blive ved Ordningen med Enmandskredse. Til syvende og sidst kom det ogsaa frem under Forhandlingerne, at det Forslag, Venstre havde stillet om at nedlægge 4 Kredse, havde slet ingen Interesse i den Forbindelse; der skulde nedlægges mange, mange flere; og af den daværende Indenrigsminister, Hr. Rode, blev det ogsaa fremhævet og understreget, at hvis han skulde nøjes med en midlertidig Ordning, maatte det have været en langt mere vidtgaaende Ordning end den, han havde skitseret i sit Forslag A. Jeg tror derfor, jeg havde Ret i den Betragtning, jeg den Gang gjorde gældende, at hvis der skulde være kommet noget ud af det i den Retning, havde en Forhaandsenighed mellem de Konservative og Venstre været nødvendig for at faa den fornødne Forhandlingsvillighed frem hos de andre Partier. Men det var der slet ikke Tale om; thi de Konservative havde, som ogsaa den ærede Ordfører for dem her har sagt, saa stærke Ønsker om at komme over til det Grundlag, som her forelaa, at den Vej ikke var farbar.

Ellers vilde jeg gerne — ligesom Hr. Søren Quist har ytret sin Forbavselse over den Omtale, Hr. Hans Nielsen gav Valget i Vejle Amt — understrege, at det maa dog vist være en ren Misforstaaelse — jeg antager en Fortalelse — der har gjort, at det ærede Medlem er kommet til at sige, at Hr. Jensen-Klejs skulde have haft omtrent lige saa mange Stemmer som Venstres valgte Kandidater; det har sikkert ikke været Meningen, at det ærede Medlem vilde

udtale det; thi af Tallene vil han se, at dette meget langt fra har været Tilfældet. I Anledning af den Omtale, det ærede Medlem gav dette Spørgsmaal, vil jeg sige, at Forholdene ligger saaledes i Vejle Amt, at naar Venstre der tager et godt Livtag og sætter sit Stemmetail op, ikke saa forfærdelig meget, vilde det have den bedste Udsigt til at faa en Mand mere valgt, og saa ordner den Sag sig nok paa heldigste og bedste Maade. Men det var ellers Sagens Realiteter, vi skulde tale om. Det ærede Medlem mente, at det vilde blive for stor en Kreds, naar man gjorde København til een Storkreds. Jeg maa mene, at her er Tale om et Omraade, der naturligt hører politisk sammen. Jeg kan ikke indrømme det ærede Medlem, at der derfor er nogen Anledning til at tale om, at man skulde slaa en 3—4 Amter sammen. Amterne er ogsaa naturlige Enheder, og det har ogsaa flere Gange under tidligere Forhandlinger været fremhævet fra Socialdemokratiets Side, at København endog i kommunal Henseende bør udgøre een Kreds, medens der dog ellers var langt mere Anledning til at dele Byen i kommunale Valgkredse, fordi der lokalt kunde gøre sig specielle Hensyn gældende. Der er udtrykkelig gjort den Betragtning gældende fra Socialdemokratiets Side, at det ikke var naturligt at dele Byen kommunalt. Men i politisk Henseende maa man først og fremmest sige, at København og Frederiksberg naturligt hører sammen. Det ærede Medlem talte om Partilisten og vilde holde paa, hvad man fra socialdemokratiske Side denne Gang gennemførte, dette System, at man sagde: Det er Procenten, som gælder overalt. Men der maa det ærede Medlem huske paa, at denne Gang gik man fra det gamle System til det nye, og det var langt lettere i Overgangen at holde paa Procentsystemet, end naar man skal anvende det fremdeles; thi Forholdene bliver mere og mere brogede med Hensyn til at gennemføre dette System, og det vilde blive saaledes, at Kandidaterne i stor Udstrækning opstilles i flere Kredse. Nu er det muligt, at det Parti, det ærede Medlem tilhører, vil gennemføre en stram Disciplin. Det kan det gøre fremfor andre Partier. Men indenfor andre Partier sker det ikke; det kan ikke og vil heller ikke ske, og da bliver Følgen i saa Henseende, at vi kommer ind i større Vanskeligheder og mere brogede Forhold. Det ærede Medlem talte ogsaa om Strandhugst; de forskellige Kandidater indenfor